

Un gallec que toca el violó d'oïda

Gabriel Elorriaga, blavero honorari

H Julia GARCIA CANDAU
 e lamentat en alguna ocasió la poca presència dels diputats valencians en els debats del Congrés. Més d'una volta he tingut la sensació que als naturals del país i als *cuneros* allò que interessa fonamentalment és el partit i no el poble que representen. Ja és curiós que el primer document en què he vist preocupació pel sector cítric, de cara a l'ingrés al Mercat

Comú, haja estat signat per la minoria basca.

Realment, la comunitat menys present en el parlament és la nostra. Fa la sensació que la consigna del president de la Generalitat, Joan Lerma, de treballar a València i no crear problemes a Madrid es compleix de totes totes. Potser Lerma té raó quan diu que cal esforçar-se per passar inadvertits, per poder assolir la meta que es desitja. També pot

argumentar-se que ells, al cap i a la fi, allò que fan és amagar el cap sota l'ala. El temps i els resultats que s'obtiniran ja donaran la raó a una de les dues teories.

Tot i això, la setmana passada, en la Comissió de Control Parlamentari de RTVE es parlà de la Comunitat Regional del País de l'Antic Regne.

El socialista Jordi Cremades Sena preguntà al director general de l'Ens Públic, José Maria Calviño, si hi ha mesures per a millorar el centre Aitana. Calviño respongué favorablement a la qüestió, i tothom tranquil. El saineu començà quan un diputat *cunero* per Castelló, el gallec Gabriel Elorriaga, començà a ofrenar noves glòries a Espanya, és a dir, a traslladar nimietats blaveres al Congrés.

Gabriel Elorriaga, busto-parlant en la televisió de l'anterior règim, volgué armar el ball de Torrent, dient que la televisió editorialitzava en excés i que hauria d'editorialitzar per a posar les banyes al govern, o siga la pura contradicció. I, de sobte, es vestí de saragüells i començà a clamar perquè en TVE, en el programa *Arte y tradiciones*, s'havia dit que el pintor Francesc Ribalta era català.

Elorriaga defensà la naturalesa castellanenca del pintor, seguint una famosa enciclopèdia, la qual, per cert, conté dades errònies d'un castellanenc —sens dubte genealògic— com és el guitarrista Francesc Tàrraga. Calviño també tragué dades d'altres enciclopèdies que consideren Ribalta natural de Solsona

CELLERS SALVADOR POVEDA

MONÒVER (D. O. Alacant)

VINS JOVES

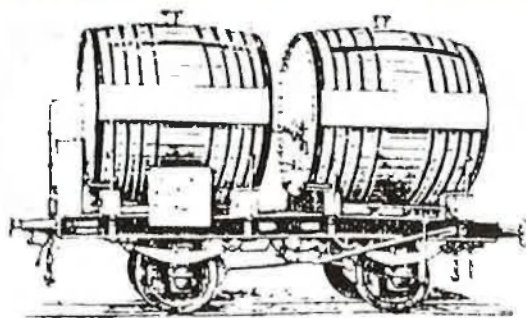
VIÑA VERMETA COLLITA 1980 negra
 VIÑA VERMETA COLLITA 1981 rosat
 CANTALUZ BLANC

VINS DE CRIANÇA

DOBLE CAPA COLLITA 1975
 AÑEJO SECO COLLITA 1970
 FONDILLO GRAN RESERVA
 COLLITA 1959 (edició limitada)

MOSCATELL

MOSCATELL D'ALACANT.
 SALVADOR POVEDA

TRIA ELS

CAVES NADAL

PLA DEL PENEDÉS (Barcelona)

LES MILLORS CAVES DEL PAÍS DEL CAVA

NADAL RESERVA (sec i semisec)

NADAL EXTRA (sec i semisec)

NADAL BRUT.

NADAL BRUT. ESPECIAL (1977, edició limitada)

SERVEI A DOMICILI, CAIXES COMBINADES-ASSORTIT DE CAIXES

Illes Canàries, 32. Tels. 362

i exposà, a més, els arguments d'autoritat de Camón Aznar i Lafuente Ferrari.

Elorriaga acabà posant-se la pinta i aprofità per a blasmar sobre no sé sap quines discriminacions lingüístiques. Com que això de l'idioma no havia quedat molt clar, li vaig haver de preguntar què era el que havia volgut dir. Naturalment, Elorriaga, gallec i no expert en lingüística, acabà dient allò que el valencià és un idioma distint del català. En dir-li que en un tema com aquest no cabien dubtes i que jo no en tenia cap, afirmà que això, en tot cas, seria una opinió personal. Ja que és *cunero* i per tant desconixedor de la història, inclús la més immediata, vaig haver de replicar-li que m'ajustava

Elorriaga, diputat per Castelló

/ Arxiu

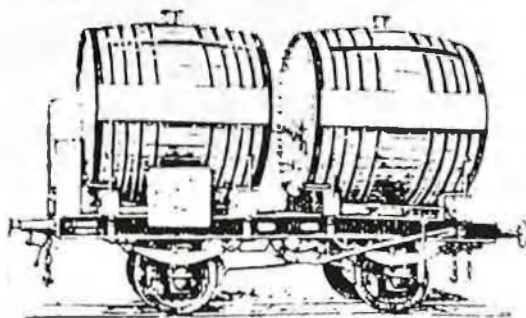
al dictamen que es sol·licità a la Real Academia de la Lengua la passada legislatura. L'única eixida que li quedava, a Elorriaga, era dir que això seria perquè no hi havia cap valencià. Clar, com que és *cunero*, ni tan sols li ve a la memòria que monsenyor Enrique i Tarancon, a més d'acadèmic, és de Borriana.

Aquestes anècdotes tan insignificants, les conte perquè convé advertir els votants de Castelló que el seu il·lustre diputat, el qual ja es considera fill adoptiu, ni tan sols recorda que hi ha les «Normes de Castelló», i perquè convé avisar perquè allò que fins ara no ha estat més que crits desafortats a Russafa no ho trasllade a la Plana un gallec que toca el violó d'oïda.

VRO

VINS I LICORS

MILLORS VINS PER A TU

CELLERS PERE ROVIRA

ANDESA-TERRA ALTA (Tarragona)

USTELA DE GARNATXA

ONYAC ESCAT.

ONYAC AGE INCONNU

ERMUT. CORO (roig i blanc)

BODEGA CAMPILLO

(D. O. Rioja)

EL BOUQUET MÉS AUTÈNTIC DE LA RIOJA (Alavesa)

CAMPILLO CRIANÇA 1981

CAMPILLO RESERVA 1978

CAMPILLO GRAN RESERVA 1976

S DE REGAL PER A NADAL - LOTS ESPECIALS PER A EMPRESES

58 74 - 377 40 36. València